

OCENA BEZPIECZEŃSTWA DZIECKA (OBD)

– ROZMOWA Z DZIECKIEM NA TEMAT JEGO BEZPIECZEŃSTWA W RODZINIE

Po ujawnieniu przemocy omów z dzieckiem następujące kwestie dostosowując rozmowę do jego wieku i możliwości.

Skorzystaj z proponowanej listy pytań.

Sprawdzenie bezpieczeństwa fizycznego i psychicznego dziecka

- Czy obawiasz się powrotu do domu – dzisiaj, w inne dni?
- Czy teraz czegoś się boisz? Czy martwisz się czymś? Czego się boisz? Czym się martwisz?
- Czy jesteś teraz pod opieką osoby, która stosuje przemoc? czy masz z nim teraz kontakt?
- Której osobie w rodzinie ufasz i możesz liczyć na jej wsparcie i pomoc?
- Jak na ten moment określasz swoje poczucie bezpieczeństwa (do starszego dziecka - np. skala 1 – 10)

Sprawdzenie stopnia nasilenia przemocy

- Które zachowanie opiekuna (stosującego przemoc) najbardziej cię wystraszyło? Zaniepokoiło? Przy którym najbardziej się bałeś?
- Czy jest coś co uspokaja takie zachowanie opiekuna? Co trzeba zrobić by go uspokoić? Kto jest w stanie go uspokoić? Kto jest wtedy w domu? Czy jest ktoś dorosły? Czy umie uspokoić atmosferę i to sprawia, że czujesz się bezpieczniej?
- Która sytuacja była dla ciebie najgorsza?

Jeśli podczas rozmowy dziecko powie ci o którejś z poniższych sytuacji, może wskazywać to na

PRZEMOC DRASTYCZNĄ.

Rozważ podjęcie szybkich działań interwencyjnych (policja, OPS):

- akt przemocy z użyciem niebezpiecznego narzędzia lub groźba jego użycia
 - próba duszenia osoby/osób doznających przemocy
 - w domu jest broń
 - osoba stosująca przemoc grozi zabiciem
- osoba doznająca przemocy boi się o swoje życie, uważa, że stosujący przemoc jest zdolny do jej zabicia
 - groźba pozbawienia życia
- w ostatnim czasie nastąpiło zintensyfikowanie przemocy*

* Nie zadawaj powyższych pytań dziecku, bo mogą być dla niego urazowymi treściami, jeśli w jego domu nie występuje drastyczna przemoc.

WAŻNE

Natychmiast skorzystaj z pomocy medycznej lub skonsultuj jej potrzebę z przedstawicielem ochrony zdrowia jeśli:

1. Dziecko ci powie, że ma myśli rezygnacyjne lub samobójcze lub plan samobójczy lub plan użycia przemocy wobec kogoś z domowników
2. Zaobserwujesz lub dowiesz się o uszkodzeniu ciała wymagające natychmiastowego udzielenia pomocy medycznej.

Kilka uwag o rozmowie z dzieckiem - PO UJAWNIENIU przemocy:

- ✓ **Nigdy nie obciążaj dziecka konsekwencjami swoich decyzji.** Mówienie dziecku o konsekwencjach zgłoszenia może dla niego brzmieć jak namawianie na wycofanie się z ujawnionych informacji o przemocy. Przykład wypowiedzi: „Ale ty wiesz, że jak ja to zgłoszę, to twój ojciec może pójść do więzienia”, „Wiesz, że to o czym mówisz to jest przestępstwo?”
- ✓ **Zawsze bierz pod uwagę zdanie dziecka, jego obawy, jego pomysły, które mogą ci pomóc w dalszych działaniach.** Często ma ono ważne informacje dotyczące swojej rodziny, opiekunów. Korzystaj z informacji pochodzących od dziecka, ale pamiętaj, że to ty podejmujesz decyzję o przebiegu interwencji
- ✓ **Skup się na wysłuchaniu dziecka** – nie zmieniaj, nie oceniaj, nie przekształcaj, nie poprawiaj jego wypowiedzi. Spróbuj je zrozumieć, poukładać sobie w głowie. Parafrazuj upewniając się, czy dobrze zrozumiałeś – jeśli nie jesteś czegoś pewien.
- ✓ **Spróbuj wyobrazić sobie jego rzeczywistość** – w jakiej ono żyje/ żyło, jego obecną sytuację i historię przemocy. Zadawaj proste pytania. Nie te wynikające z twojej ciekawości, ale takie, które pomogą ci zrozumieć, co się wydarzyło w życiu dziecka (zaniepokojenie jego losem, historią cierpienia).
- ✓ **Powstrzymaj się przed okazywaniem niedowierzania.** Być może wątplenie w ujawnioną przemoc pomaga ci oswoić się z sytuacją i ujawnionymi faktami krzywdzenia dziecka. Może wynika z tego, że nie miałaś/eś takich doświadczeń lub z twojej postawy względem przemocy. Okazywanie niedowierzania może spowodować, że dziecko wycofa się z kontaktu..
- ✓ **Nie dziel się swoimi osobistymi doświadczeniami, dotyczącymi przemocy, jeśli je masz z dzieckiem i jego opiekunami.** Twoje zadanie to zapewnienie ochrony dziecku, pomoc rodzinie. Jeśli pojawiają się u ciebie trudne emocje – podziel się nimi z innym profesjonalistą lub skorzystaj z superwizji.
- ✓ **Kontroluj swoje emocje,** by dziecko miało przestrzeń na wyrażenie swoich. Możesz być zły na osobę, która je skrzywdziła lub na tę, która nie chroniła. Gdy zajmiesz się nimi może być ci trudniej koncentrować się na dziecku, któremu masz pomóc, na tym, jakie ono ma myśli, emocje, na tym, co do ciebie mówi. Dzieci krzywdzone potrzebują dorosłych, którzy będą skupiać się na ich potrzebach. Twoja rola to pomóc dziecku, a nie dać upust swoim emocjom.